

Официален вестник на Европейския съюз

С 129

Издание
на български език

Информация и известия

Година 57
28 април 2014 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 129/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 112, 14.4.2014 г.	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 129/02	Съединени дела C-337/12 — C-340/12 Р: Решение на Съда (седми състав) от 6 март 2014 г. — Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регистрация на знаци, представляващи повърхност с черни точки — Обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква д), точка ii) — Изопачаване на доказателства)	2
2014/C 129/03	Дело C-409/12: Решение на Съда (трети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberster Patent- und Markensenat — Австрия) — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH (Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 12, параграф 2, буква а) — Отмяна — Марка, която вследствие на действията или бездействието на притежателя се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за която е регистрирана — Възприемане на словния знак „KORNSPITZ“ от продавачите, от една страна, и от крайните потребители, от друга страна — Загуба на отличителен характер единствено от гледна точка на крайните потребители).	3

BG

2014/C 129/04	Дело C-458/12: Решение на Съда (девети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trento — Италия) — Lorenzo Amatori и др./Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl (Преюдициално запитване — Социална политика — Прехвърляне на предприятие — Запазване на правата на работниците и служителите — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на трудовите правоотношения в случай на договорно прехвърляне на част от стопанска дейност, която не може да бъде идентифицирана като съществувало преди прехвърлянето самостоятелно стопанско образувание)	4
2014/C 129/05	Дело C-595/12: Решение на Съда (първи състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Loredana Napoli/Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Курс за получаване на статута на длъжностно лице — Изключване поради продължително отсъствие — Отсъствие поради отпуск по майчинство)	5
2014/C 129/06	Съединени дела C-606/12 и C-607/12: Решение на Съда (седми състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale Genova — Италия) — Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 17, параграф 2, буква е) — Условие за връщане на стоката в държавата членка, от която първоначално е изпратена или превозена)	5
2014/C 129/07	Дело C-206/13: Решение на Съда (десети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Италия) — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Общи принципи на правото на Съюза — Прилагане на правото на Съюза — Приложно поле на правото на Съюза — Достатъчна връзка — Отсъствие — Липса на компетентност на Съда)	6
2014/C 129/08	Дело C-650/13: Преюдициално запитване от Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Франция), постъпило на 9 декември 2013 г. — Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde	7
2014/C 129/09	Дело C-661/13: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 13 декември 2013 г. — Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works	7
2014/C 129/10	Дело C-6/14: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 9 януари 2014 г. — Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer	8
2014/C 129/11	Дело C-10/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 13 януари 2014 г. — J.B.G.T. Miljoen, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/12	Дело C-14/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 15 януари 2014 г. — X/Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/13	Дело C-17/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 16 януари 2014 г. — Société Générale SA/Staatssecretaris van Financiën	10
2014/C 129/14	Дело C-20/14: Преюдициално запитване от Bundespatentgerichts (Германия), постъпило на 17 януари 2014 г. — BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz	11
2014/C 129/15	Дело C-62/14: Преюдициално запитване, отправено от Bundesverfassungsgericht (Германия) на 10 февруари 2014 г. — Peter Gauweiler и др.	11
2014/C 129/16	Дело C-65/14: Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Nivelles (Белгия), постъпило на 10 януари 2014 г. — Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)	13
2014/C 129/17	Дело C-84/14 P: Жалба, подадена на 18 февруари 2014 г. от Forgit Italy SpA срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 4 декември 2013 г. по дело T-438/10, Forgit Italy SpA/Съвет на Европейския съюз.	14

2014/C 129/18	Дело C-100/14 P: Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. от European Medical Association Asbl (EMA) срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 11 декември 2013 г. по дело T-116/11, European Medical Association/Европейска комисия.	14
2014/C 129/19	Дело C-113/14: Жалба, подадена на 10 март 2014 г. — Федерална република Германия/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз	15
Общ съд		
2014/C 129/20	Дело T-592/10: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — El Corte Inglés/CXBP — Technisynthese (BTS) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „BTS“ — По-ранни национални фигуративни марки и фигуративни марки на Общността „TBS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2014/C 129/21	Съединени дела T-102/11 и T-369/12–T-371/12: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — American Express Marketing & Development/CXBP (IP ZONE) (Марка на Общността — Заявки за словни марки на Общността „IP ZONE“, „EUROPE IP ZONE“, „IP ZONE EUROPE“ и „EUROPEAN IP ZONE“ — Относително основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2014/C 129/22	Дело T-202/12: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Al Assad/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на средства — Включване на физическо лице в списъците на засегнатите лица — Лични връзки с представители на режима — Право на защита — Справедлив процес — Задължение за мотивиране — Тежест на доказване — Право на ефективна съдебна защита — Пропорционалност — Право на собственост — Право на личен живот)	18
2014/C 129/23	Дело T-315/12: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Tubes Radiatori/CXBP — Antrax It (Радиатор) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ радиатор за отопление — По-ранен промишлен дизайн — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно цялостно впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002) — Изчерпване на възможностите за нови разрешения — Задължение за мотивиране).	19
2014/C 129/24	Дело T-348/12: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Globosat Programadora/CXBP — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „SPORT TV INTERNACIONAL“ — По-ранна национална фигуративна марка „SPORTV“ — Относително основание за отказ — Доказване на използването на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95)	19
2014/C 129/25	Дело T-381/12: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Borrajo Canelo/CXBP — Tescnoazúcar (PALMA MULATA) (Марка на Общността — Производство по отмяна — Словна марка на Общността „PALMA MULATA“ — Реално използване — Член 15, параграф 1, буква а) и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, различаваща се по елементи, които не променят отличителния характер)	20
2014/C 129/26	Дело T-430/12: Решение на Общия съд от 13 март 2014 г. — Heinrich/CXBP — Комисия (European Network Rapid Manufacturing) (Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „European Network Rapid Manufacturing“ — Абсолютно основание за отказ — Имитация на емблемата на международна междуправителствена организация — Член 7, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 6 второ от Парижката конвенция)	20
2014/C 129/27	Дело T-373/13 P: Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Alsteens/Комисия (Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Продължаване на срока на договор — Явна недопустимост на жалбата в първоинстанционното производство — Право на изслушване — Самостоятелен характер на допълнителното споразумение за продължаване на срока на договора)	21

2014/C 129/28	Дело T-41/14: Жалба, подадена на 15 януари 2014 г. — Argo Development and Manufacturing/CXBP — Clapbanner (Advertising articles).	22
2014/C 129/29	Дело T-43/14: Жалба, подадена на 13 януари 2014 г. — Heidrick & Struggles International/CXBP (THE LEADERSHIP COMPANY)	22
2014/C 129/30	Дело T-53/14: Жалба, подадена на 20 януари 2014 г. — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Комисия . . .	23
2014/C 129/31	Дело T-56/14: Жалба, подадена на 24 януари 2014 г. — Evyap/CXBP — Megusta Trading („DURU“) .	24
2014/C 129/32	Дело T-58/14: Жалба, подадена на 27 януари 2014 г. — Stührk Delikatessen Import/Комисия	25
2014/C 129/33	Дело T-59/14: Жалба, подадена на 23 януари 2014 г. — Blackrock/CXBP („INVESTING FOR A NEW WORLD“)	26
2014/C 129/34	Дело T-61/14: Жалба, подадена на 28 януари 2014 г. — Monster Energy/CXBP — Balaguer (icexpresso + energy coffee)	26
2014/C 129/35	Дело T-68/14: Жалба, подадена на 29 януари 2014 г. — Post Bank Iran/Съвет	27
2014/C 129/36	Дело T-71/14: Жалба, подадена на 30 януари 2014 г. — SwatchCXBP — Panavision Europe (SWATCHBALL)	29
2014/C 129/37	Дело T-87/14: Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет	30
2014/C 129/38	Дело T-97/14: Жалба, подадена на 13 февруари 2014 г. — Harry's New York Bar/CXBP — Harrys Pubar („HARRY'S NEW YORK BAR“)	31
2014/C 129/39	Дело T-107/14: Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Република Гърция/Комисия	31
2014/C 129/40	Дело T-116/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Bunge Argentina/Съвет	33
2014/C 129/41	Дело T-123/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/CXBP — Arçelik (AquaPerfect)	34
2014/C 129/42	Дело T-145/14: Жалба, подадена на 3 март 2014 г. — adidas/CXBP — Shoe Branding Europe (Емблема с две паралелни ивици)	35

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2014/C 129/43	Дело F-128/12: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 март 2014 г. — CR/ Парламент (Публична служба — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Искане за връщане на надплатени суми — Умишлено въвеждане на администрацията в заблуждение — Доказване — Неприложимост спрямо администрацията на петгодишния срок за предявяване на искането за връщане на надплатени суми — Възражение за незаконосъобразност — Досъдебна процедура — Правило за съответствие — Възражение за незаконосъобразност, формулирано за първи път в жалбата — Допустимост).	36
2014/C 129/44	Дело F-77/13: Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 5 март 2014 г. — DC/ Европол (Публична служба — Служители на Европол — Инвалидност — Обезщетение за инвалидност — Изчисляване на лихвите — Искане за обезщетение — Явна недопустимост).	36

2014/C 129/45	Дело F-119/13: Жалба, подадена на 11 декември 2013 г. — ZZ/Комисия	37
2014/C 129/46	Дело F-125/13: Жалба, подадена на 20 декември 2013 г. — ZZ/СХВП	37

Поправки

2014/C 129/47	Поправка на известието по дело T-689/13: Жалба, подадена на 20 декември 2013 г. — Bilbaina de Alquitranes и др./Комисия (<i>Официален вестник на Европейския съюз</i> C 85 от 22 март 2014 г.)	39
---------------	---	----

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2014/C 129/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
ОВ С 112, 14.4.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 102, 7.4.2014 г.

ОВ С 93, 29.3.2014 г.

ОВ С 85, 22.3.2014 г.

ОВ С 78, 15.3.2014 г.

ОВ С 71, 8.3.2014 г.

ОВ С 61, 1.3.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (седми състав) от 6 март 2014 г. — Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Съединени дела C-337/12 — C-340/12 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регистрация на знаци, представляващи повърхност с черни точки — Обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква д), точка ii) — Изпачаване на доказателства)

(2014/C 129/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (представител: H. Pernez, avocat)

Други страни в производството: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (представители: S. Verea, K. Muraro и M. Balestrieri, avvocati), Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалби срещу Решения на Общия съд (четвърти състав) от 8 май 2012 г. по дела Yoshida Metal Industry/CХВП — Pi-Design и др. (T-331/10 и T-416/10), с които Общият съд отменя Решение R 1235/2008-1 и Решение R 1237/2008-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 20 май 2010 г. за отмяна на решенията на отдела по отмяна, с които се отхвърля искането на Pi-Design (T-331/10) и на Pi-Design, Bodum France и Bodum Logistics A/S (T-416/10) за обявяване на недействителността на фигуративна марка, изобразяваща повърхност, покрита с черни точки, за стоки от класове 8 и 21 — Тълкуване на член 7, параграф 1, буква д), точка ii) от Регламент (ЕО) № 207/2009 относно марката на Общността — Знак, който се състои изключително от формата на стоката, необходима за постигането на технически резултат.

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 8 май 2012 г. по дело Yoshida Metal Industry/CХВП — Pi-Design и др. (Изображение на триъгълна повърхност с черни точки) (T-331/10) и Решение на Общия съд на Европейския съюз от 8 май 2012 г. по дело Yoshida Metal Industry/CХВП — Pi-Design и др. (Изображение на повърхност с черни точки) (T-416/10).
- 2) Връща делата на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Съдът не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 295, 29.9.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberster Patent- und Markensenat — Австрия) — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH

(Дело C-409/12) ⁽¹⁾

(Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 12, параграф 2, буква а) — Отмяна — Марка, която вследствие на действията или бездействието на притежателя се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за която е регистрирана — Възприемане на словния знак „KORNSPITZ“ от продавачите, от една страна, и от крайните потребители, от друга страна — Загуба на отличителен характер единствено от гледна точка на крайните потребители)

(2014/C 129/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Patent- und Markensenat

Страни в главното производство

Жалбоподател: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Ответник: Pfahnl Backmittel GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Patent- und Markensenat — Тълкуване на член 12, параграф 2, буква а) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25) — Основания за отмяна — Регистрирана словна марка, която за потребителите се е превърнала в обичайното наименование на разглеждания продукт в резултат на обстоятелството, че посредниците не са предоставяли информация за съществуването на марката — Липса на алтернативни означения, с които да се опише разглежданият продукт — Бездействие на притежателя на марката

Диспозитив

- 1) Член 12, параграф 2, буква а) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкува в смисъл, че в положение като разглежданото в главното производство марката може да бъде отменена за стока, за която тя е била регистрирана, когато вследствие на действията или бездействието на нейния притежател посочената марка се е превърнала в обичайно наименование на тази стока единствено от гледна точка на нейните крайни потребители.
- 2) Член 12, параграф 2, буква а) от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че като „бездействие“ по смисъла на тази разпоредба може да се квалифицира обстоятелството, че притежателят на марка не поощрява продавачите да използват повече тази марка за предлагането на пазара на стока, за която тя е регистрирана.
- 3) Член 12, параграф 2, буква а) от Директива 2008/95 трябва да се тълкува в смисъл, че обявяването на отмяната на марката не изисква да се определи дали съществуват други наименования за стока, за която марката е станала обичайно търговско наименование.

⁽¹⁾ ОВ C 399, 22.12.2012 г.

Решение на Съда (девети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trento — Италия) — Lorenzo Amatori и др./Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Дело C-458/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Прехвърляне на предприятие — Запазване на правата на работниците и служителите — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на трудовите правоотношения в случай на договорно прехвърляне на част от стопанска дейност, която не може да бъде идентифицирана като съществувало преди прехвърлянето самостоятелно стопанско образувание)

(2014/C 129/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trento

Страни в главното производство

Иици: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Ответници: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Trento — Тълкуване на член 1, параграф 1, букви а) и б), и член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Договорно прехвърляне на друго предприятие на част от образувание, което не може да се идентифицира като съществувал преди това самостоятелен стопански субект, и върху която предприятието прехвърлител упражнява след прехвърлянето пълен контрол посредством отношения на възложител и изпълнител, и подялба на търговския риск — Национална правна уредба, която не обуславя правоприемството в трудовите правоотношения от съгласието на работниците в прехвърлената част от предприятието

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която при прехвърляне на част от предприятие позволява встъпването на приобретателя в трудовите правоотношения на прехвърлителя в случаите, в които тази част от предприятие не съставлява функционално самостоятелен стопански субект, съществувал преди прехвърлянето му.
- 2) Член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която позволява встъпването на приобретателя в трудовите правоотношения на прехвърлителя в случаите, когато след прехвърлянето на частта от разглежданото предприятие този прехвърлител упражнява пълен контрол върху приобретателя.

⁽¹⁾ ОВ C 389, 15.12.2012 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Loredana Napoli/Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Дело C-595/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2006/54/ЕО — Равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Курс за получаване на статута на длъжностно лице — Изключване поради продължително отсъствие — Отсъствие поради отпуск по майчинство)

(2014/C 129/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Loredana Napoli

Ответник: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Тълкуване на член 2, параграф 2, буква в), член 14, параграф 2 и член 15 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262) — Непосредствено действие — Курс за получаване на статута на длъжностно лице — Национална правна уредба, която предвижда изключване от курса и включване в следващия курс в случай на обосновано отсъствие за повече от 30 последователни дни — Отсъствие поради отпуск по майчинство.

Диспозитив

- 1) Член 15 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която от съображения за обществен интерес изключва жена в отпуск по майчинство от професионално обучение, което е неразделна част от нейната служба и е задължително за окончателното ѝ назначаване като длъжностно лице, както и за подобряване на условията на труд, като едновременно ѝ гарантира правото на участие в следващото организирано обучение, чиято дата обаче е несигурна.
- 2) Член 14, параграф 2 от Директива 2006/54 не е приложил към национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която не предвижда упражняването на определена дейност само от служители от мъжки пол, но отлага достъпа до тази дейност на служителките, които не са могли да завършат професионалното си обучение поради задължителен отпуск по майчинство.
- 3) Разпоредбите на член 14, параграф 1, буква в) и член 15 от Директива 2006/54 са достатъчно ясни, точни и безусловни, за да породят непосредствено действие.

⁽¹⁾ ОВ C 86, 23.3.2013 г.

Решение на Съда (седми състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale Genova — Италия) — Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Съединени дела C-606/12 и C-607/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 17, параграф 2, буква е) — Условие за връщане на стоката в държавата членка, от която първоначално е изпратена или превозена)

(2014/C 129/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale Genova

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Dresser Rand SA

Ответник: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione tributaria provinciale di Genova — Тълкуване на член 17, параграф 2, буква е) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.) — Прехвърляне в друга държава членка — Понятие „обработка на стоката“ — Дейност по проверка на адаптивността към други стоки — Условие за връщане на стоката в държавата членка, от която първоначално е изпратена или превозена — Възможност изпращането да се третира като прехвърляне в друга държава членка в случай на изпращане към държава членка, различна от държавата, от която е тръгнала стоката.

Диспозитив

Член 17, параграф 2, буква е) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че за да не бъде квалифицирано изпращането или превозването на стока като прехвърляне в друга държава членка, след извършването на обработка в държавата членка, в която завършва изпращането или превозването, тази стока трябва задължително да бъде върната на данъчнозадълженото лице в държавата членка, от която първоначално е изпратена или превозена.

⁽¹⁾ ОВ C 101, 06.04.2013 г.

Решение на Съда (десети състав) от 6 март 2014 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Италия) — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Дело C-206/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Общи принципи на правото на Съюза — Прилагане на правото на Съюза — Приложно поле на правото на Съюза — Достатъчна връзка — Отсъствие — Липса на компетентност на Съда)

(2014/C 129/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cruciano Siragusa

Ответник: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Тълкуване на 17, параграф 1 от Хартата на основните права — Принцип на пропорционалност — Национална уредба, съгласно която е необходимо предварително разрешение за всяко изменение от страна на собственика в имоти, разположени в област, по отношение на която е налице интерес за опазването на ландшафта — Задължение за разрушаване на сградата при липсата на разрешение, дори когато собственикът впоследствие докаже, че извършеното изменение не е в противоречие с интереса за опазване на ландшафта

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз няма компетентност да отговори на въпроса, отправен от Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Италия).

(¹) ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Преюдициално запитване от Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Франция), постъпило на 9 декември 2013 г. — Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Дело C-650/13)

(2014/C 129/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thierry Delvigne

Ответници: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба от националното право, оставяща в сила забрана — при това неопределена и непропорционална — съгласно която лицата, осъдени преди влизането в сила на по-благоприятния наказателен Закон № 94-89 от 1 февруари 1994 г., не могат да получат по-леко наказание?
- 2) Трябва ли приложимият към изборите за Европейски парламент член 39 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че с цел да не се допусне неравно третиране на гражданите на държавите членки този член задължава държавите членки на Европейския съюз да не въвеждат обща, неопределена и автоматична забрана за упражняване на граждански и политически права?

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 13 декември 2013 г. — Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Дело C-661/13)

(2014/C 129/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astellas Pharma Inc.

Ответник: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 10, параграф 6 от Директива 2001/83/ЕО (¹) да се тълкува в смисъл, че изключването на патентната закрила се прилага и по отношение на такива действия по предоставяне на разположение, с които трети лица, изцяло с търговски цели, предлагат или доставят на производител на генерични лекарствени продукти защитено с патент активно вещество, като производителят на генерични лекарствени продукти е предвидил, че ще провежда проучвания или изследвания с това вещество, необходими за получаване на разрешение за употреба или разрешение за търговия с лекарствен продукт по смисъла на член 10, параграф 6 от Директива 2001/83/ЕО?

2) При положителен отговор на първия въпрос:

- а) Зависи ли привилегированото положение на третото лице от обстоятелството, че производителят на генерични лекарствени продукти, на когото е доставено активното вещество, ще го използва действително за целите на провеждането на обхванати от привилегирования режим проучвания и изследвания по смисъла на член 10, параграф 6 от Директива 2001/83/ЕО? Прилага ли се изключването на патентната закрила в подобна хипотеза и тогава, когато третото лице не знае, че намеренията за употреба на неговия клиент са обхванати от привилегирования режим и не е предприел никакви мерки, за да се информира за тях?

Или за да се приеме, че третото лице се ползва от привилегирования режим, е от значение единствено дали, след като се вземат предвид всички обстоятелства (като например специализацията на дейността на получило доставката предприятие, малките количества от предоставеното на разположение активно вещество, предстоящото изтичане на срока на патентната закрила на въпросното активно вещество, практически опит относно благонадеждността на клиента на доставчика), към датата на доставката може обосновано да се приеме, че производителят на генерични лекарствени продукти, на когото е доставено активното вещество, ще го използва изключително за провеждането на проучвания или изследвания в рамките на процедура по издаване на разрешение за търговия с лекарствен продукт?

- б) Във връзка с предоставянето на разположение на активното вещество, необходимо ли е третото лице да предприеме от своя страна определени превантивни мерки, с които да гарантира, че неговият клиент действително ще използва активното вещество за провеждане на обхванати от привилегирования режим проучвания или изследвания и следва ли предприетите превантивни мерки да се различават в зависимост от това дали закриляното с патент активно вещество единствено се предлага или освен това се и доставя?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година (ОВ L 136, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 116).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 9 януари 2014 г. —
Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer**

(Дело C-6/14)

(2014/C 129/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в ревизионното производство: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Ищец в първоинстанционното производство и ответник по ревизионната жалба: Fridolin Santer

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 3, буква ж) от Регламент (ЕО) № 785/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година ⁽¹⁾ относно застрахователните изисквания за въздушни превозвачи и оператори на въздухоплавателни средства да се тълкува в смисъл, че лицето, пътуващо в стопанисван в Общността хеликоптер —

— въпреки че е превозвано на договорно основание (по-конкретно въз основата на договор между въздушния превозвач и работодателя на пътуващото лице), и

— този превоз се осъществява с цел изпълнението на определено работно задължение (и по-конкретно — взривяването на лавини), а

— пътуващото лице съдейства за изпълняването на този полет, като „познаващ местността навигатор“ и по указания на пилота има задължение да отваря вратата на хеликоптера по време на полета, след което по определен начин и за определено време да я държи отворена — е:

а) „пътник“ или

б) „дежурен[...] член[...] на летателния и кабинния екипаж“?

2) При положителен отговор на въпрос 1, буква а):

Следва ли член 17, параграф 1 от Конвенцията от Монреал за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз от 28 май 1999 г.⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че терминът „пътник“ обхваща във всички случаи и понятието „пътник“ по смисъла на член 3, буква ж) от Регламент (ЕО) № 785/2004?

3) При отрицателен отговор на въпрос 2:

Следва ли член 17, параграф 1 от Конвенцията от Монреал да се тълкува в смисъл, че лицето, пътуващо с хеликоптер, стопанисван от въздушен превозвач от Общността, е „пътник“ при наличие на посочените във въпрос 1 условия.

⁽¹⁾ ОВ L 138, стр. 1; Специално издание на български език, глава 7, том 14, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 194, 2001 г., стр. 39; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 13 януари 2014 г. — J.B.G.T. Miljoen, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-10/14)

(2014/C 129/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: J.B.G.T. Miljoen

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) В случай като разглеждания, при който държавата по източника на дохода удържа данък върху дивидентите при разпределянето им, трябва ли сравнението между чуждестранните и местните лица за целите на прилагането на член 63 ДФЕС да обхваща и събирания за доходите от дивиденти данък върху доходите, от който за местните лица се приспада удържаният при източника данък върху дивидентите?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: при преценката дали действителната данъчна тежест е по-висока за чуждестранните, отколкото за местните лица, трябва ли удържаният на чуждестранно лице нидерландски данък върху дивидентите да се сравни с дължимия от местно лице нидерландски данък върху доходите, изчисляван върху фиксиран доход, който може да се разглежда като получен в годината на разпределение на дивидентите от всички притежавани инвестиционни дялове в нидерландски дружества, или правото на Европейския съюз изисква използването на друг критерий за сравнение?

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 15 януари 2014 г. — X/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-14/14)

(2014/C 129/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: X

Ответник в касационното производство: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) В случай като разглеждания, при който държавата по източника на дохода удържа данък върху дивидентите при разпределянето им, трябва ли сравнението между чуждестранните и местните лица за целите на прилагането на член 63 ДФЕС да обхваща и събирания за доходите от дивиденти данък върху доходите, от който за местните лица се приспада удържаният при източника данък върху дивидентите?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: при преценката дали действителната данъчна тежест е по-висока за чуждестранните, отколкото за местните лица, трябва ли удържаният от чуждестранно лице нидерландски данък върху дивидентите да се сравни с дължимия от местно лице нидерландски данък върху доходите, изчисляван върху фиксиран доход, който може да се разглежда като получен в годината на разпределение на дивидентите от всички притежавани инвестиционни дялове в нидерландски дружества, или правото на Европейския съюз изисква използването на друг критерий за сравнение? Трябва ли при сравнението да се вземе предвид и необлагаемият размер за местното лице, и ако трябва — в каква степен (вж. Решение на Съда от 17 октомври 2013 г. по дело Welte, C-181/12, все още непубликувано в Сборника)?
- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос: при преценката дали евентуално дискриминационният данък при източника е валидно неутрализиран въз основа на сключена от държавата по източника на дохода спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, достатъчно ли е, че i) тази спогодба за избягване на двойното данъчно облагане предвижда данъчно намаление в държавата по местоживееене чрез приспадане на удържания при източника данък и че в конкретния случай, независимо че тази възможност не е неограничена, ii) предоставеното в държавата по местоживееене данъчно намаление, в резултат от което е обложена само нетната сума на получените дивиденти, е довело до пълно компенсиране на дискриминационната част на удържания при източника данък?

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 16 януари 2014 г. — Société Générale SA/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-17/14)

(2014/C 129/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Société Générale SA

Ответник в касационното производство: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) В случай като разглеждания, при който държавата по източника на дохода удържа данък върху дивидентите при разпределянето им, трябва ли сравнението между чуждестранните и местните лица за целите на прилагането на член 63 ДФЕС да обхваща и корпоративния данък, от който за местните лица се приспада удържаният при източника данък върху дивидентите?
- 2) а. При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли при сравнението да се вземат предвид всички разходи, които от икономическа гледна точка са свързани с акциите, за които се изплащат дивидентите?
б. При отрицателен отговор на предходния въпрос: трябва ли все пак да се вземат предвид евентуалното приспадане при придобитите заедно с акциите дивиденти за минал период и евентуалните разходи по финансирането на инвестицията в притежаваните акции?

- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос: при преценката дали евентуално дискриминационният данък при източника е валидно неутрализиран въз основа на сключена от държавата по източника на дохода спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, достатъчно ли е, че i) съответната спогодба за избягване на двойното данъчно облагане предвижда данъчно намаление в държавата по установяване чрез приспадане на удържания при източника данък и че в конкретния случай, независимо че тази възможност не е неограничена, ii) в резултат от намалението данъчната тежест за чуждестранните лица в Нидерландия не е по-висока от тази за местните лица? В случай на непълно приспадане в годината, в която са разпределени дивидентите, за преценката във връзка с неутрализирането от значение ли възможността да се пренесе неприпаднатата част и правото на приспадане да се упражни през следващите години?

**Преюдициално запитване от Bundespatentgerichts (Германия), постъпило на 17 януари 2014 г. —
BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz**

(Дело C-20/14)

(2014/C 129/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Ответник: Bodo Scholz

Преюдициални въпроси

Следва ли член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при идентични и сходни стоки и услуги може да се приеме наличие на вероятност от объркване в съзнанието на потребителите, ако буквена поредица с отличителен характер, която доминира по-ранния средно отличителен словен/фигуративен знак, се използва в по-новия словен знак на трето лице, като към тази буквена поредица се прибавя свързана с нея описателна комбинация от думи, която обяснява буквената поредица като съкращение на описателните думи?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

**Преюдициално запитване, отправено от Bundesverfassungsgericht (Германия) на 10 февруари
2014 г. — Peter Gauweiler и др.**

(Дело C-62/14)

(2014/C 129/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverfassungsgericht

Страни в главното производство

1) В делата по конституционните жалби

Жалбоподатели: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nöling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber и др., Johann Heinrich von Stein и др.

Заинтересовани страни: Deutscher Bundestag, Bundesregierung

II) В делото по искането за произнасяне по обхвата на компетентността на конституционен орган

Подател на искането: Fraktion DIE LINKE im Bundestag

Отговорник по искането: Deutscher Bundestag

Заинтересована страна: Bundesregierung

Преюдициални въпроси

- 1) а) Следва ли да се приеме, че Решението на Управителния съвет на Европейската централна банка от 6 септември 2012 г. относно техническите характеристики на окончателните парични трансакции е несъвместимо с член 119 и член 127, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и с членове 17 — 24 от Протокола за Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, тъй като това решение е издадено при превишаване на предоставените с тези разпоредби правомощия на Европейската централна банка в областта на паричната политика и при изземване на правомощия на държавите членки?
Налице ли е превишаване на предоставените на Европейската централна банка правомощия в частност поради това, че решението на Управителния съвет на Европейската централна банка от 6 септември 2012 г.:

аа) е обвързано с програми за помощ в областта на икономическата политика по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (обвързаност с условия)?

бб) предвижда закупуването на държавни облигации само на отделни държави членки (селективност)?

вв) предвижда закупуването на държавни облигации на програмните страни в допълнение към програмите за помощ по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (успoredност)?

гг) би могло да обезсмисли ограниченията и условията, предвидени в програмите за помощ по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (заобикаляне)?

- б) Следва ли да се приеме, че Решението на Управителния съвет на Европейската централна банка от 6 септември 2012 г. относно техническите характеристики на окончателните парични трансакции е несъвместимо със забраната за парично финансиране, установена в член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

Следва ли като пречка за съвместимостта с член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се разглежда в частност това, че Решението на Европейската централна банка от 6 септември 2012 г.:

аа) не предвижда количествено ограничение на закупуването на държавни облигации (обем)?

бб) не предвижда промеждутък от време между емисията на държавни облигации на първичния пазар и закупуването им от страна на Европейската система на централните банки на вторичния пазар (формиране на пазарна цена)?

вв) позволява всички закупени държавни облигации да бъдат държани до падежа (намеса в логиката на пазара)?

гг) не съдържа никакви специални изисквания по отношение на кредитното качество на подлежащите на закупуване държавни облигации (риск от неизпълнение)?

дд) предвижда Европейската система на централните банки да бъде третирана равностойно с частните и другите притежатели на държавни облигации (обезценяване на дълг)?

- 2) При условията на евентуалност, ако Съдът прецени, че Решението на Управителния съвет на Европейската централна банка от 6 септември 2012 г. относно техническите характеристики на окончателните парични трансакции не може да бъде предмет на преюдициално запитване по смисъла на член 267, първа алинея, буква б) ДФЕС:

- а) трябва ли членове 119 и 127 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 17 — 24 от Протокола за Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка да се тълкуват в смисъл, че разрешават на Евросистемата, алтернативно или кумулативно,

аа) да обвързва закупуването на държавни облигации с условието за съществуването и спазването на програми за помощ в областта на икономическата политика по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (обвързаност с условия)?

- бб) да закупува държавни облигации само на отделни държави членки (селективност)?
 - вв) да закупува държавни облигации на програмни страни в допълнение към програмите за помощ по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (успoredност)?
 - гг) да обезсмисля ограниченията и условията, предвидени в програмите за помощ по Европейския инструмент за финансова стабилност или по Европейския механизъм за стабилност (заобикаляне)?
- б) С оглед на забраната за парично финансиране трябва ли член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че разрешава на Евросистемата, алтернативно или кумулативно,
- аа) да закупува държавни облигации без количествено ограничение (обем)?
 - бб) да закупува държавни облигации, без да е изминал минимален промеждутък от време от емисията им на първичния пазар (формиране на пазарна цена)?
 - вв) да държи всички закупени държавни облигации до падежа (намеса в логиката на пазара)?
 - гг) да закупува държавни облигации, без да има минимално изискване за кредитното им качество (риск от неизпълнение)?
 - дд) да допуска Европейската система на централните банки да бъде третирана равностойно с частните и другите притежатели на държавни облигации (обезценяване на дълг)?
 - ее) да влияе върху цените чрез обявяване на намерението си за покупка или по друг начин в тясна времева връзка с емитирането на държавни облигации от държави членки от еврозоната (насырчаване на първичното придобиване)?

Преюдициално запитване от Tribunal du travail de Nivelles (Белгия), постъпило на 10 януари 2014 г. — Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

(Дело C-65/14)

(2014/C 129/16)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Nivelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Charlotte Rosselle

Ответник: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Встъпила по нейно искане страна: Institut pour l'Egalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Преюдициален въпрос

Дял III, глава III, раздели 1 и 2 от Кралски указ от 3 юли 1996 година за задължителното здравно осигуряване и обезщетенията, съгласуван на 14 юли 1994 г., нарушава ли Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насырчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки ⁽¹⁾ и Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) ⁽²⁾ поради това че не предвижда освобождаване от изискването за определен период на работа по отношение на лице на държавна служба, което е в неплатен отпуск по лични причини и в отпуск за бременност и раждане, щом като предвижда такова освобождаване по отношение на лице на държавна служба, което е подало оставка или е уволнено?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 204, стр. 23.

**Жалба, подадена на 18 февруари 2014 г. от Forgital Italy SpA срещу определението, постановено от
Общия съд (шести състав) на 4 декември 2013 г. по дело T-438/10, Forgital Italy SpA/Съвет на
Европейския съюз**

(Дело C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Forgital Italy SpA (представители: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, avvocati)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени определението от 4 декември 2013 г., с което Общият съд отхвърля като недопустима жалбата по дело T-438/10, целяща отмяната на Регламент (ЕС) № 566/2010 на Съвета от 29 юни 2010 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1255/96 относно временно суспендиране на автономните мита по Общата митническа тарифа за определени промишлени и селскостопански и рибни продукти (ОВ L 163, стр. 4) в частта, в която изменя описанието на определени стоки, за които се суспендират автономните мита по Общата митническа тарифа,
- да се върне, по смисъла на член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, дело T-438/10 на Общия съд за постановяване на решение по същество,
- да се осъди Съветът и Комисията да заплатят съдебните разноски в настоящото производство, както и съдебните разноски във връзка с дело T-438/10.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква нарушение на член 113 от Процедурния правилник на Общия съд, на правото на ефективни правни средства за защита съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на общия принцип на ефективна съдебна защита на правата и на правото на защита. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като повдигнал служебно въпрос за недопустимостта на жалбата, подадена от жалбоподателя по дело T-438/10, без да изложи фактическите и правните основания, на които се базира това възражение, и без да позволи на страните да изложат становища в тази връзка, както изисква член 113 от Процедурния правилник на Общия съд. В този смисъл било ирелевантно обстоятелството, че Общият съд е отправил питане до страните относно значението за дело T-438/10 на неговото определение от 5 февруари 2013 г. (дело T-551/11, BSI/Съвет), тъй като страните не били длъжни да заключат от това, както твърди Общият съд, че последният е обмислял възможността служебно да повдигне възражение за недопустимост.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото относно тълкуването на член 263, четвърта алинея, последно предложение ДФЕС във връзка с общия принцип на ефективна съдебна защита съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Регламент (ЕС) № 566/2010 на Съвета от 29 юни 2010 г. не представлявал нормативен акт, който включва мерки за изпълнение.

**Жалба, подадена на 28 февруари 2014 г. от European Medical Association Asbl (EMA) срещу
решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 11 декември 2013 г. по дело T-116/11,
European Medical Association/Европейска комисия**

(Дело C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: European Medical Association Asbl (ЕМА) (представители: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз по дело T-116/11, постановено на 11 декември 2013 г. и да се върне делото на Общия съд,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разходи, разходите и адвокатските хонорари.

Основания и основни доводи

ЕМА обжалва пред Съда решението от 11 декември 2013 г. по дело T-116/11 в частта, в която Общият съд е отхвърлил жалбата на ЕМА, подадена на основание на членове 268 ДФЕС, 272 ДФЕС и 340 ДФЕС, целяща възстановяване на разходите за персонал по договорите 507760 Dicoems и 507126 Cosoop.

В подкрепа на жалбата си ЕМА посочва:

Първо основание. Погрешно тълкуване на договорните клаузи и на правните норми и явна грешка в преценката на доказателствата.

ЕМА твърди, че обжалваното съдебно решение е опорочено от погрешно тълкуване на договорните клаузи и на приложимите правни норми, както и явна грешка в преценката на доказателствата, тъй като Общият съд приел, че Комисията правилно е заключила, че фактурираните, но все още неплатени разходи не са били направени, нито осчетоводени от ЕМА до датата на изготвянето на одиторска заверка съгласно белгийските счетоводни правила.

Второ основание. Явна грешка в преценката на доказателствата и липса на мотиви.

ЕМА твърди, че различни части на съдебното решение са опорочени от съществени процесуални нарушения поради липса, недостатъчност или противоречивост на мотивите. Освен това Общият съд допуснал много пропуски или явни грешки в преценката на представите доказателства. От решението личало, че Общият съд често не извършил надлежна преценка по същество на представените от ЕМА доказателства като така на практика пропуснал да се произнесе по исканията, направени в жалбата и в писмената реплика на жалбоподателя. В много от точките Общият съд се доверявал безусловно на резултатите от окончателния одитен доклад на Комисията за договорите Cosoop и Dicoems, въпреки че именно тези резултати били оспорени от ЕМА в жалбата по същество.

Трето основание. Погрешно прилагане на принципа на добросъвестност и на принципа на лоялно сътрудничество при изпълнението на договорите.

ЕМА твърди, че Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на белгийското право с оглед на прилагането на принципа на добросъвестност и на принципа на лоялно сътрудничество при изпълнението на договорите. При изпълнението на проектите Dicoems и Cosoop Комисията нарушила собствените си задължения за надзор, установени в член 11.3.4 от общите условия на договорите, в който изрично се посочва задължението на Комисията да следи за надлежното изпълнение на проекта от научна, техническа и финансова гледна точка. Общият съд погрешно приел, че Комисията не е нарушила собственото си задължение за надзор, нито някоя от разпоредбите на договорите, и следователно правилно е прекратила незабавно двата договора относно проектите Dicoems и Cosoop, като така отхвърлил искането на жалбоподателя за обезщетение за вреди *ex contractu*.

Четвърто основание. Нарушение на принципите на общностното право.

ЕМА твърди, че Общият съд е допуснал много нарушения на общностното право, по-специално Общият съд нарушил принципите на пропорционалност и на недопускане на дискриминация, както и правото на защита на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 10 март 2014 г. — Федерална република Германия/Европейски парламент,
Съвет на Европейския съюз

(Дело C-113/14)

(2014/C 129/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: Т. Henze и А. Wiedmann)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,
- да се отмени член 2 от Регламент (ЕС) № 1370/2013 на Съвета от 16 декември 2013 година за установяване на мерки за определянето на някои помощи и възстановявания, свързани с общата организация на пазарите на селскостопански продукти ⁽²⁾, който препраща към член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013,
- да се определи запазване на правните последици на посочените разпоредби, докато влязат в сила издадените на подходящо правно основание разпоредби,
- да се осъдят ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Федерална република Германия иска отмяна на член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013. Регламент (ЕС) № 1308/2013, като обща организация на селскостопанските пазари, бил приет на основание член 43, параграф 2 ДФЕС.

Според становището на федералното правителство обаче при разпоредбата на член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 става въпрос за така наречените „мерки за определяне на цените“ по смисъла на член 43, параграф 3 ДФЕС. Поради това счита, че член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 не е може да се приеме на основание член 43, параграф 2 ДФЕС, а е трябвало да се приеме на основание член 43, параграф 3 ДФЕС. Според федералното правителство член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 следователно се основава на неправилно правно основание.

Според федералното правителство от съображения за правна сигурност и правна яснота следва да се отмени и член 2 от Регламент (ЕС) № 1370/2013, който препраща към член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013. Член 2 от Регламент (ЕС) № 1370/2013 като препраща към разпоредбата на член 7 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, който според федералното правителство следва да се отмени, създавал погрешна правна привидност, че се основавал на правилното правно основание и бил законосъобразен.

Според федералното правителство, за да се гарантират висшите интереси, от съображения за защита на оправданите правни очаквания на земеделските стопанства, както и от съображения за правна сигурност следва съгласно член 264, параграф 2 ДФЕС да се определи запазване на правните последици на посочените разпоредби, докато влязат в сила разпоредбите, издадени на подходящото правно основание.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 671.

⁽²⁾ ОВ L 346, стр. 12.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — El Corte Inglés/CXBP — Technisynthese (BTS)

(Дело T-592/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „BTS“ — По-ранни национални фигуративни марки и фигуративни марки на Общността „TBS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2014/C 129/20)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представители: първоначално M. López Camba и J. L. Rivas Zurdo, впоследствие J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela и I. Munilla Muñoz, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXBP, встъпила в производството пред Общия съд: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Франция)

Предмет

Жалба срещу Решение на първи апелативен състав на CXBP от 23 септември 2010 г. (преписка R 1380/2009-1) относно производство по възражение между Technisynthese SARL и El Corte Inglés, SA.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда El Corte Inglés, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 80, 12.3.2011 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — American Express Marketing & Development/CXBP (IP ZONE)

(Съединени дела T-102/11 и T-369/12–T-371/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявки за словни марки на Общността „IP ZONE“, „EUROPE IP ZONE“, „IP ZONE EUROPE“ и „EUROPEAN IP ZONE“ — Относително основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2014/C 129/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: American Express Marketing & Development Corp. (Ню Йорк, Ню Йорк, САЩ) (представители: V. Spitz, A. Gaul, T. Golda и S. Kirschstein-Freund, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: J. Crespo Carrillo и P. Bullock)

Предмет

Жалби срещу решенията на втори апелативен състав на СХВП от 1 декември 2010 г. (преписка R 1125/2010–2) и от 12 юни 2012 г. (преписки R 1451/2011–2, R 1452/2011–2 и R 1453/2011–2) относно заявки за регистрация съответно на знака „IP ZONE“ и знаците „EUROPE IP ZONE“, „IP ZONE EUROPE“ и „EUROPEAN IP ZONE“ като марки на Общността.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбите.*
- 2) *Осъжда American Express Marketing & Development Corp. да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Al Assad/Съвет

(Дело T-202/12) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Запраздяване на средства — Включване на физическо лице в списъците на засегнатите лица — Лични връзки с представители на режима — Право на защита — Справедлив процес — Задължение за поттвиране — Тежест на доказване — Право на ефективна съдебна защита — Пропорционалност — Право на собственост — Право на личен живот)

(2014/C 129/22)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bouchra Al Assad (Дамаск, Сирия) (представители: G. Karouni и C. Dumont, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Étienne и M.-M. Joséphidès)

Предмет

Искане за частична отмяна, първо, на Решение за изпълнение 2012/172/ОВППС на Съвета от 23 март 2012 година за изпълнение на Решение 2011/782/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 87, стр. 103), второ, на Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/782/ОВППС (ОВ L 330, стр. 21), трето, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 363/2013 на Съвета от 22 април 2013 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителните мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 111, стр. 1, поправка в ОВ L 127, 2013 г., стр. 27) и четвърто, на Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, стр. 14) в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателката.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда г-жа Bouchra Al Assad да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 217, 21.7.2012 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Tubes Radiatori/CXВП — Antrax It (Радиатор)(Дело T-315/12) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ радиатор за отопление — По-ранен промислен дизайн — Основание за обявяване на недействителност — Липса на оригиналност — Липса на различно цялостно впечатление — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Изчерпване на възможностите за нови разрешения — Задължение за лотивизиране)

(2014/C 129/23)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Tubes Radiatori Srl (Resana, Италия) (представители: S. Verea, K. Muraro, M. Balestrieri и P. Menapace, avocats)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално F. Mattina, впоследствие P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Antrax It Srl (Resana) (представител: L. Gazzola, avocat)

Предмет

Жалба срещу решение на трети апелативен състав на CXВП от 3 април 2012 г. (преписка R 953/2011-3) във връзка с производство за обявяване на недействителност между Antrax It Srl и Tubes Radiatori Srl.

Диспозитив

- 1) Отменя решение на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) от 3 април 2012 г. (преписка R 953/2011-3).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част.
- 3) CXВП понася наред със собствените си съдебни разноски направените от Tubes Radiatori Srl разноски.
- 4) Antrax It Srl понася собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 273, 8.9.2012 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Globosat Programadora/CXВП — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)(Дело T-348/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „SPORT TV INTERNACIONAL“ — По-ранна национална фигуративна марка „SPORTV“ — Относително основание за отказ — Доказване на използването на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95)

(2014/C 129/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Globosat Programadora Ltda (Рио де Жанейро, Бразилия) (представител: S. Micallef, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Sport TV Portugal, SA (Лисабон, Португалия) (представители: B. Braga da Cruz и J. Pimenta, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 23 май 2012 г. (преписка R 2079/2010-4), постановено в производство по възражение между Globosat Programadora Ltda и Sport TV Portugal, SA.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Globosat Programadora Ltda да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 13.10.2012 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Borrajo Canelo/СХВП — Теспоазúcar (PALMA MULATA)

(Дело T-381/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по отмяна — Словна марка на Общността „PALMA MULATA“ — Реално използване — Член 15, параграф 1, буква а) и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, различаваща се по елементи, които не протенят отличителния характер)

(2014/C 129/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Ana Borrajo Canelo (Мадрид, Испания), Carlos Borrajo Canelo (Мадрид) и Luis Borrajo Canelo (Мадрид) (представител: A. Gómez López, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Теспоазúcar (Хавана, Куба) (представител: J. Carbonell Callicó, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 21 май 2012 г. (преписка R 2265/2010-2) относно производство по отмяна между Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo и Luis Borrajo Canelo, от една страна, и Теспоазúcar, от друга страна

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Ana Borrajo Canelo, г-н Carlos Borrajo Canelo и г-н Luis Borrajo Canelo да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 10.11.2012 г.

Решение на Общия съд от 13 март 2014 г. — Heinrich/СХВП — Комисия (European Network Rapid Manufacturing)

(Дело T-430/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Общността „European Network Rapid Manufacturing“ — Абсолютно основание за отказ — Имитация на емблемата на международна междуправителствена организация — Член 7, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 6 второ от Парижката конвенция)

(2014/C 129/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Heinrich Beteiligungs GmbH (Витен, Германия) (представител: A. Theis, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Европейска комисия

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 5 юли 2012 г. (преписка R 793/2011-1), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Европейската комисия и Heinrich Beteiligungs GmbH.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Heinrich Beteiligungs GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 355, 17.11.2012 г.

Решение на Общия съд от 12 март 2014 г. — Alsteens/Комисия

(Дело T-373/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Продължаване на срока на договор — Явна недопустимост на жалбата в първоинстанционното производство — Право на изслушване — Самостоятелен характер на допълнителното споразумение за продължаване на срока на договора)

(2014/C 129/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Белгия) (представители: S. Orlandi, D. de Abreu Caldas и J.-N. Louis, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и D. Martin)

Предмет

Жалба за отмяна на Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (трети състав) от 8 май 2013 г. по дело Alsteens/Комисия (F-87/12, все още непубликувано в Сборника).

Диспозитив

- 1) Отменя Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (трети състав) от 8 май 2013 г. по дело Alsteens/Комисия (F-87/12).
- 2) Връща делото на Съда на публичната служба.
- 3) Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 325, 9.11.2013 г.

Жалба, подадена на 15 януари 2014 г. — Argo Development and Manufacturing/CXBП — Clapbanner (Advertising articles)

(Дело T-41/14)

(2014/C 129/28)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Израел) (представител: B. Brisset, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Clapbanner Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 октомври 2013 г. по преписка R 981/2012-3,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Регистриран промишлен дизайн на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Промислен дизайн на продукта „рекламни артикули“, регистриран под № 1 684 325-0001

Притежател на промишления дизайн на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска обявяване на недействителността на промишления дизайн на Общността: Жалбоподателят

Основание на искането за обявяване на недействителност: Твърди се, че промишленият дизайн не се характеризира с новост (член 5 от Регламента за промишления дизайн на Общността) и оригиналност (член 6 от Регламента за промишления дизайн на Общността)

Решение на отдела по отмяна: Обявява оспорения промишлен дизайн за недействителен

Решение на апелативния състав: Уважава жалбата и отхвърля искането за обявяване на недействителност

Изложени основания: Нарушение на членове 4, 5 и 6 от Регламента за промишления дизайн на Общността.

Жалба, подадена на 13 януари 2014 г. — Heidrick & Struggles International/CXBП (THE LEADERSHIP COMPANY)

(Дело T-43/14)

(2014/C 129/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Heidrick & Struggles International, Inc. (Чикаго, Съединени американски щати) (представител: A. Norris, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 октомври 2013 г. по преписка R 338/2013-2,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „THE LEADERSHIP COMPANY“ за услуги от класове 35 и 44 — заявка за марка на Общността № 11 031 457.

Решение на проверителя: отказва да регистрира заявената марка.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 7, параграф 2) от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 20 януари 2014 г. — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Комисия

(Дело T-53/14)

(2014/C 129/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Отобрун, Германия) (представители: Rechtsanwälte M. Núñez Müller и T. Becker)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи, че в рамките на договорите SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) и SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy), сключени между Комисията и жалбоподателя, наред с други съдоговорители, жалбоподателят е изчислил разходите си по проекта в съответствие с приложимите договорни разпоредби, по-специално с член II.19 от общите условия, и че следователно Комисията е нарушила договорните си задължения, доколкото когато е издала дебитни известия № 3241314522 и № 3241315423 (HyWays), № 3241314527 и 3241314526 (HyApproval), както и № 3241314519 и № 3241313756 (HarmonHy), тя е изчислила разходите на жалбоподателя по проекта по различен начин,
- да се установи, че в рамките на договор SES6-CT-2004-502596 (HyWays) жалбоподателят е получил финансова вноска от Комисията единствено в размер на 495 269,48 EUR и че когато е издала дебитните си известия № 3241314522 и № 3241315423 Комисията неправилно е изхождала от принципа, че жалбоподателят е получил финансова вноска в размер на 604 240,79 EUR,
- да се установи, че преквалифицираните от Комисията разходи в рамките на договор SES-CT-2005-019813 (HyApproval) въз основа на Final Audit Report от 15 юли 2011 г. от Management (MGT) на Research (RTD) са всъщност разходи по управление,
- да се установи, че в рамките на посочените договори жалбоподателят не е длъжен да изплати обезщетение (*liquidated damages*) съгласно член II.30 от общите условия,
- да се установи, че Комисията неправилно е издала посочените дебитни известия, с изключение на сума в размер на 1 323,02 EUR за дебитно известие № 3241314523 (HyWays), сума в размер на 3 870,02 EUR за дебитно известие № 3241314527 (HyApproval), както и сума в размер на 16 868,66 EUR за дебитно известие № 3241314519 (HarmonHy) и че жалбоподателят не дължи на Комисията сумите в дебитните известия с изключение на посочените суми.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят посочва четири основания.

1. Първо основание

Жалбоподателят изтъква, че за изчисляването на разходите по проекта е използвал метод, който съответства на член II.19 от общите условия на договорите, предмет на спора. Поради тази причина той смята, че Комисията не е имала право да постави под съмнение използвания метод за изчисляване и да приложи различен такъв, когато е издала спорните дебитни известия.

2. Второ основание

Жалбоподателят изтъква, че по проекта HyWays е получил финансова вноска в размер само на 495 269,48 EUR. Следователно, когато издала дебитните известия, Комисията неправилно изходила от принципа, че жалбоподателят се възползвал от финансова вноска в размер на 604 240,79 EUR.

3. Трето основание

Жалбоподателят изтъква, че по проекта HyApproval Комисията неправилно преквалифицирала някои разходи от „Management“ на „Research“.

1. Четвърто основание

Жалбоподателят твърди, че Комисията не е имала право да иска от него обезщетение съгласно член II.30 от общите условия на договорите, предмет на спора.

Жалба, подадена на 24 януари 2014 г. — Evyap/CXBП — Megusta Trading („DURU“)

(Дело T-56/14)

(2014/C 129/31)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Истанбул, Турция) (представител: J. Güell Serra, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Megusta Trading GmbH (Цюрих, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 ноември 2013 г., постановено по преписка R 1861/2012-4;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка в черно и бяло за стоки от клас 3 — заявка за регистрация на марка на Общността № 10 185 148.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национални марки с номера 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 и международна регистрация № 802 256 за стоки от клас 3.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението изцяло.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 27 януари 2014 г. — Stührk Delikatessen Import/Комисия

(Дело T-58/14)

(2014/C 129/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Марне, Германия) (представител: J. Sparr, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение С (2013) 8286 окончателен на Комисията от 27 ноември 2013 г. по дело AT.39633 — скариди, връчено на жалбоподателя на 29 ноември 2013 г., в частта, в която се отнася до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност да отмени изцяло наложената на жалбоподателя глоба,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане да намали размера на наложената на жалбоподателя глоба и да определи глоба, която да не надвишава 188 300 EUR,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят посочва по-конкретно следното:

- Комисията неправилно е приела, че жалбоподателят е участвал в глобален картел в Нидерландия, Белгия, Франция и Германия, тъй като той е взел предвид единствено цените, дадени от две предприятия със значителна пазарна сила за потребител от северна Германия и следователно е участвал единствено в антиконкурентно споразумение, което е тясно ограничено в географски и материален план.
- жалбоподателят твърди, че нито е подкрепял, нито е знаел за установените от Комисията споразумения между другите участници за цени, количества или за разпределяне на клиентелата на пазарите в Нидерландия, Белгия и Франция.
- жалбоподателят изтъква, че Комисията не е взела предвид част от правилно установените факти, а друга част е преценила неправилно въпреки тяхната дата и съдържание. В този контекст жалбоподателят подчертава също, че при определянето на размера на глобата не са взети предвид редица смекчаващи обстоятелства.
- по-нататък жалбоподателят счита, че Насоките на Комисията от 2006 г. за определянето на глобите и тяхното прилагане са незаконни и противоречат на принципа на законоустановеност, както и на установените от законодателя рамки за определяне на размера на глобата.

- при условията на евентуалност жалбоподателят посочва, че в спорното производство Комисията съществено се отклонява от метода, предвиден в Насоките за определянето на глобите. По този начин тя не е отчела обстоятелството, че с издаването на тези насоки самата тя е обвързана от тях и е надвишила предоставения ѝ обхват на свободна преценка. Освен това в настоящото производство Комисията произволно е определила глобите на участниците, а на основните участници и подбудителите на установения от нея глобален картел е предоставила по-големи намаления, отколкото на жалбоподателя, въпреки собствените ѝ констатации за съответната тежест на нарушенията.

Жалба, подадена на 23 януари 2014 г. — Blackrock/CXBP („INVESTING FOR A NEW WORLD“)

(Дело T-59/14)

(2014/C 129/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Blackrock, Inc. (Ню Йорк, САЩ) (представители: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert и M. Blair, Solicitors)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 31 октомври 2013 г., постановено по преписка R 573/2013-1;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „INVESTING FOR A NEW WORLD“ за услуги от класове 35 и 36 — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 144 706

Решение на проверителя: приема, че заявената марка не отговаря на изискванията за регистрация

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 28 януари 2014 г. — Monster Energy/CXBP — Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Дело T-61/14)

(2014/C 129/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Monster Energy Company (Корона, САЩ) (представител: P. Brownlow, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Luis Yus Balaguer (Мовера, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 ноември 2013 г. по преписка R 821/2013-2,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „icexpresso + energy coffee“, за стоки и услуги от класове 9, 30, 32 и 35 — Заявка за марка на Общността № 9 950 403

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: По-ранни марки, регистрирани като марки на Общността под номера 8 445 711, 8 815 722 и 8 815 748 за стоки от класове 5 и 32

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента за марката на Общността.

Жалба, подадена на 29 януари 2014 г. — Post Bank Iran/Съвет

(Дело T-68/14)

(2014/C 129/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Post Bank Iran (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени параграф 1 от приложението към Решение 2013/661/ОВППС от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 18),
- да отмени параграф 1 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 3),
- да установи, че член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета ⁽¹⁾, изменен с член 1, параграф 7 от Решение 2012/35/ОВППС на Съвета ⁽²⁾ от 23 януари 2012 година, член 23, параграф 2, буква г) и член 46, параграф 2 от Регламент 267/2012 ⁽³⁾ от 23 март 2012 година не са приложими по отношение на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че Съдът имал компетентност да разгледа параграф 1 от приложението към Решение 2013/661/ОВППС на Съвета и параграф 1 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013, както и тяхното съответствие с общите принципи на европейското право.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Решение 2010/413/ОВППС на Съвета, изменено с член 1, параграф 7 от Решение 2012/35/ОВППС от 23 януари 2012 година и Регламент 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година, нарушавало правото на ЕС и трябвало да се обяви за неприложимо по отношение на жалбоподателя, като следователно бъдат отменени основаните на него Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 от 15 ноември 2013 година, тъй като:
 - член 46, параграф 2 от Регламент 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година нарушавал член 215 ДФЕС, като предоставял на Съвета право да взема решения за налагане на санкции срещу жалбоподателя, без да спазва процедурата по член 215 ДФЕС.
 - член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета, изменен с член 1, параграф 7 от Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година и член 23, параграф 2, буква г) от Регламент 267/2012 от 23 март 2012 година, нарушавал основни права, защитени съгласно членове 2, 21 и 23 ДЕС и Хартата на основните права на ЕС, тъй като предоставял на Съвета неограничено право да решава кое лице или образувание следва да бъде санкционирано поради предоставяне на подкрепа на правителството на Иран.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът допуснал грешка при прилагане на правото, като приел Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 от 15 ноември 2013 година, доколкото същите се отнасяли до жалбоподателя, тъй като:
 - конкретните съображения за включването на Post Bank Iran в списъка не били доказани. Жалбоподателят категорично отрича да е предоставял финансова подкрепа на правителството на Иран. Освен това жалбоподателят не бил предоставял и подкрепа за ядрените дейности на Иран. Поради това изискванията по член 20.1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (изменен впоследствие с член 1, параграф 7 от Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година, член 1, параграф 8 от Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година и член 1, параграф 2 от Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година) и изискванията по член 23, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета (изменен впоследствие с член 1, параграф 11 от Регламент 1263/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година) не били изпълнени.
 - като наложил санкции на Post Bank Iran единствено поради факта, че дружеството е собственост на правителството, Съветът дискриминирал жалбоподателя спрямо други ирански дружества, които също били публична собственост, но не били санкционирани. Така Съветът нарушил принципите на равенство, на недопускане на дискриминация и на добра администрация.
 - Съветът не изложил надлежно съображенията за решението си да запази жалбоподателя в списъка на санкционирани образувания. Той се позовал на „въздействието на мерките в контекста на целите на политиката на Съюза“, но не уточнил какво въздействие има предвид и как мерките биха допринесли за него.
 - като запазил жалбоподателя в списъка със санкционирани дружества, Съветът злоупотребил с правомощията си. На практика Съветът отказал да се съобрази с Решение на Общия съд по дело T-13/11. Съветът влязъл в противоречие с институционалната структура на Европейския съюз и нарушил правото на жалбоподателя да търси справедливост и да я види приложена. Освен това Съветът пренебрегнал отговорностите и задълженията си по Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година и по Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година, които Съдът ясно му посочил в споменатото решение.
 - Съветът нарушил принципа на оправдани правни очаквания, като не се съобразил с решение на Съда по дело, по което Съветът бил страна срещу жалбоподателя и което загубил, като дори не се съобразил с обосновката и мотивите на решението, като допуснал фактическа грешка относно търговската дейност на жалбоподателя и предполагаемата му роля за правителството на Иран, като не провел каквото и да било разследване за настоящата роля и търговска дейност в Иран на жалбоподателя, въпреки че Съдът посочил това като важен аспект от режима на санкциите на ЕС по отношение на Иран, и като запазил действието на санкциите след 20 януари 2014 г. — датата, от която ЕС допуска провеждането на дейности, генериращи приходи за Иран, тъй като вече не счита, че тази държава участва в дейности на ядрено разпространение.

- Съветът нарушил принципа на пропорционалност. Санкциите били насочени срещу дейностите на ядрено разпространение на Иран. Съветът не бил установил, а и не можел да установи, че жалбоподателят пряко или косвено е предоставял подкрепа за ядреното разпространение в Иран. Той дори вече не твърдял наличието на конкретен принос за ядреното разпространение в Иран. Тъй като санкциите не оказвали въздействие върху ядреното разпространение, целта им не обосновавала отпадането на ползите, произтичащи за жалбоподателя от решението на Съда, както и натиска върху цялата правозащитна система на ЕС, а и още повече нарушението на правата на жалбоподателя на собственост и на стопанска инициатива. Този извод се подкрепял и от приемането на 20 януари 2014 г. на регламента на Съвета, с който някои санкции отпадали, тъй като се признавало, че понастоящем Иран не участвал в дейности на ядрено разпространение.

- ⁽¹⁾ Решение на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39)
- ⁽²⁾ Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, 2012 г., стр. 22)
- ⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1)

Жалба, подадена на 30 януари 2014 г. — SwatchCXBP — Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Дело T-71/14)

(2014/C 129/36)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Swatch AG (Бил, Швейцария) (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Panavision Europe Ltd (Грийнфорд, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 11 ноември 2013 г. по преписка R 470/2012-2.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SWATCHBALL“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 41 и 42 — заявка за марка на Общността № 6 543 524

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международни регистрации и регистрации като марки на Общността на фигуративната марка, съдържаща словния елемент „swatch“, и на словната марка „SWATCH“

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет**(Цело T-87/14)**

(2014/C 129/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Техеран, Иран), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Техеран), Khazar Shipping Lines (свободна търговска зона Анзали, Иран), IRISL Europe GmbH (Хамбург, Германия), IRISL Marine Services и Engineering Co. (остров Кешм, Иран); Irano Misr Shipping Co. (Техеран), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Техеран), Shipping Computer Services Co. (Техеран), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Техеран), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Техеран) и Valfajr 8th Shipping Line Co. (Техеран) (представители: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister и M. Taher, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение 2013/685/ОВППС на Съвета от 26 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 316, стр. 46) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1203/2013 от 26 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 316, стр. 1), доколкото се отнасят до жалбоподателите,
- да установи, че Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 46) и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1) не са приложими,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи, направени от жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите повдигат „възражение за незаконосъобразност“ и искат да се установи незаконосъобразността на Октомврийските мерки поради липса на правно основание за приемането им, нарушаване на оправданите правни очаквания на жалбоподателите и на принципите на съобразяване с целта, правна сигурност, *non bis in idem* и *res judicata*, както и поради дискриминация спрямо IRISL и неоснователно и несъразмерно нарушаване на основните му права, нарушаване на правото на защита на жалбоподателите и злоупотреба с власт от страна на Съвета.

Жалбоподателите изтъкват следните основания за отмяна на спорните мерки:

1. Първото основание е изведено от твърдението за липса на правно основание за приемането на спорните мерки.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът допуснал явна грешка, като включил всички жалбоподатели.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил правото на защита на Съвета.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че спорните мерки нарушавали оправданите правни очаквания на жалбоподателя и принципите на съобразяване с целта, правна сигурност, *res judicata*, *non bis in idem* и недопускане на дискриминация.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че спорните мерки нарушавали необосновано и несъразмерно основните права на жалбоподателите, и по-специално правото им на зачитане на доброто им име и на собствеността им.

Жалба, подадена на 13 февруари 2014 г. — Harry's New York Bar/СХВП — Harrys Pubar („HARRY'S NEW YORK BAR“)

(Дело T-97/14)

(2014/С 129/38)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Harry's New York Bar SA (Париж, Франция) (представител: S. Arnaud, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Harrys Pubar AB (Гьотеборг, Швеция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 ноември 2013 г., постановено по съединени преписки R 1038/2012-1 и R 1045/2012-1;

— да осъди ответника да заплати разноските в производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „HARRY'S NEW YORK BAR“ за стоки и услуги от класове 25, 30, 32 и 43 — заявка за регистрация на марка на Общността № 338 344

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: шведски марки, регистрирани под номера 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 за стоки и услуги от класове 25 и 42

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението

Решение на апелативния състав: уважава частично жалбата по преписка R 1038/2012-1 и отхвърля жалбата по преписка R 1045/2012-1

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 4 от Регламента относно марката на Общността

Жалба, подадена на 14 февруари 2014 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело T-107/14)

(2014/С 129/39)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: I. Chalkias, E. Leutheriotou и A. Vasilopoulou)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение на Комисията от 12 декември 2013 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано под номер C (2013) 8743 и публикувано в ОВ L 338, стр. 81, в частта му, с която се изключват от финансиране от страна на Европейския съюз: а) разходи на обща стойност 78 813 783,87 EUR, направени от Република Гърция по схемата за единно плащане за 2008 — 2010 година и б) разходи на обща стойност 22 230 822,10 EUR, направени от Република Гърция в рамките на системата за кръстосано спазване за 2006 — 2010 г.,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните правни основания.

1. Що се отнася до корекцията, наложена с обжалваното решение в секторите на схемата за единно плащане по Регламент № 1782/2003 (права на плащания) ⁽¹⁾:

Първо правно основание за отмяна:

- липса на правно основание за налагане на корекции по отношение на изчисляването на правата на единно плащане и на разпределението на националния резерв, както и неправилно тълкуване и прилагане на членове 42 и 43 от Регламент № 1782/2003, член 21 и член 28, параграфи 1 и 2 от Регламент № 795/2004 ⁽²⁾ и член 31 от Регламент № 1290/2005 ⁽³⁾, и
- неправомерно налагане на общите суми на корекция в секторите на схемата за единно плащане, тъй като не съществува валидно нормативно основание за прилагането на старите насоки по документ VI/5530/1997 към новата ОСП и към схемата за единно плащане, или, при условията на евентуалност, прилагането на старите насоки към новата ОСП представлява неправилно използване на свободата на преценка, предоставена на Европейската комисия в сектора на финансовите корекции и същевременно нарушава съществено принципа на пропорционалност.

Второ правно основание за отмяна, свързано с включването на всички фуражни площи в изчислението на референтните суми:

- в нарушение на принципите на правна сигурност и на пропорционалност, и като надхвърля рамките на своето право на преценка, Комисията предлага обща сума на корекция в размер на 5 %, въпреки че не би трябвало да предлага никаква корекция или пък трябва да я ограничи до 2 %.

Трето правно основание за отмяна, свързано с включването на всички фуражни площи в изчислението на референтните суми:

- нарушение на член 4 от Регламент № 2529/2001, тъй като е неправилна основата за изчисляване на предложената обща сума на корекция, която трябва да се ограничи до сумата от 162 920 267,28 EUR за 2007 г., от 162 528 761,38 EUR за 2008 г. и от 161 343 586,94 EUR за 2009 г.

Четвърто правно основание за отмяна, свързано с разпределението на националния резерв:

- погрешно тълкуване на разпоредбите на член 42 от Регламент № 1782/03 и на член 21 от Регламент № 795/2004 (критерии за разпределение на националния резерв) и погрешна преценка на фактическите обстоятелства.

Пето правно основание за отмяна, свързано с разпределението на националния резерв:

- не са налице условията за прилагане на Регламент № 1290/2005, тъй като твърденията на Комисията относно националните критерии за разпределение на националния резерв не са нарушение на същия;
- погрешно тълкуване и прилагане на член 31 от Регламент № 1290/2005 и на насоките, съдържащи се в документ VI/5530/1997, тъй като, от една страна, посочените от Комисията задължения във връзка с критериите за разпределение на националния резерв, макар да са били доказани, не са включени в плащането на сумите в полза на неправеоимачи лица и не съдържат риск от вреди за ЕФГЗ и, от друга страна, въпросните задължения не са свързани с неизвършването на ключова проверка и вследствие на това не обосновават налагането на обща сума на корекция от 10 %.

2. Що се отнася до корекцията, наложена с обжалваното решение в рамките на кръстосаното спазване:

Шесто правно основание за отмяна:

— Документ AGRI-2005-64043 на Комисията, приет на 9 юни 2006 г. не може да представлява валидно нормативно основание за налагането на финансова корекция. Във всеки случай не може да действа ретроактивно с цел налагане на корекция за искането за 2006 г.

Седмо правно основание за отмяна, свързано по-конкретно с подаването на искане за 2008 г.:

— финансовите корекции са наложени в нарушение на процедурата по член 11 от Регламент № 885/2006 и член 31 от Регламент № 1290/2005, и

— във всички случаи, Комисията допуска фактически грешки и липса на мотиви, когато прави извода, че са доказани слабости в ключовите проверки в рамките на кръстосаното спазване.

Осмо правно основание за отмяна: погрешно тълкуване на документ AGRI-2005-64043:

— нарушение на пределите на правото на преценка, предоставено на Комисията, което е дало основание за налагане на корекции в непропорционален размер спрямо установените слабости, тъй като е наложена корекция от 5 % за 2006 и 2007 г., и

— грешка при определянето на базата за изчисление на наложената корекция.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата за единно плащане, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 193).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193).

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Bunge Argentina/Съвет

(Дело T-116/14)

(2014/C 129/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bunge Argentina SA (Буенос Айрес, Аржентина) (представители: J. Bellis и R. Luff, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка в преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, оправдаващо приложението на член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага за внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51).

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/CXBP — Arçelik (AquaPerfect)

(Дело T-123/14)

(2014/C 129/41)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: S. Biagosch, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Arçelik AS (Истанбул, Турция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 декември 2013 г., прието по преписка R 314/2013-4,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „AquaPerfect“ за стоки от клас 7 — Заявка за марка на Общността № 10 330 454

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка на Общността „waterPerfect“, регистрирана под № 9 444 118 за стоки от клас 7

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и отхвърля възражението

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността

Жалба, подадена на 3 март 2014 г. — adidas/СХВП — Shoe Branding Europe (Емблема с две паралелни ивици)

(Дело T-145/14)

(2014/С 129/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: adidas (Herzogenaurach, Германия) (представители: V. von Bomhard и J. Fuhrmann, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 28 ноември 2013 г. по преписка R 1208/2012-2;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка на Общността, предмет на спора: марката („друг вид марка“) за обувки от клас 25 — заявка за регистрация на марка на Общността № 8 398 141.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: марки на Общността, регистрирани със следните номера № 3 517 646, № 3 517 612, № 3 517 588, № 3 517 661, № 4 269 072 и № 6 081 889; германски марки, регистрирани със следните номера № 944 624, № 944 623, № 399 50 559 и № 897 134; международна марка, регистрирана с № 391 692 за стоки от класове 18, 25 и 28, и нерегистрирана марка/знак, използвана в търговията в Германия.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 4 от Регламента за марката на Общността.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 март 2014 г. — CR/Парламент

(Дело F-128/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Искане за връщане на надплатени суми — Умишлено въвеждане на администрацията в заблуждение — Доказване — Неприложимост спрямо администрацията на петгодишния срок за предявяване на искането за връщане на надплатени суми — Възражение за незаконосъобразност — Досъдебна процедура — Правило за съответствие — Възражение за незаконосъобразност, формулирано за първи път в жалбата — Допустимост)

(2014/C 129/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CR (представители: A. Salerno и B. Cortese, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: V. Montebelle-Demogeot и E. Taneva)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и A. Bisch)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което на основание член 85, параграф 2 от Правилника от жалбоподателя е изискано да върне всички недължимо получени надбавки за дете на издръжка, а не само надбавките, недължимо получени през последните пет години.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда CR да понесе направените от него съдебни разноски и тези на Европейския парламент.
- 3) Съветът на Европейския съюз, встъпила страна, понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г., стр. 73.

Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 5 март 2014 г. — DC/Европол

(Дело F-77/13) ⁽¹⁾

(Публична служба — Служители на Европол — Инвалидност — Обезщетение за инвалидност — Изчисляване на лихвите — Искане за обезщетение — Явна недопустимост)

(2014/C 129/44)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: DC (представител: W. Brouwer, адвокат)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол) (представители: D. C. Neumann и J. Arnould)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което се определят лихвите върху сумата, изплатена на основание на настъпилата пълна неработоспособност вследствие на две произшествия по време на две служебни пътувания.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно недопустила.
- 2) Осъжда DC да понесе наред с направените от него съдебни разноски и тези на Европейската полицейска служба.

⁽¹⁾ ОВ С 352 от 30.11.2013 г., стр. 27.

Жалба, подадена на 11 декември 2013 г. — ZZ/Комисия**(Дело F-119/13)****(2014/C 129/45)***Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподатели: ZZ (представители: D. de Abreu Caldas и J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решенията за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателите към пенсионната схема на Съюза, която прилага новите Общи разпоредби за изпълнение (ОРИ) на членове 11 и 12 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица.

Искания на жалбоподателите

- да се отменят решенията за изчисляване на бонуса към пенсионните им права, придобити преди тяхното постъпване на служба в Комисията;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 20 декември 2013 г. — ZZ/СХВП**(Дело F-125/13)****(2014/C 129/46)***Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет на производството

Искане за отмяна на атестационния доклад за 2012 г. относно периода от 1 октомври 2011 г. до 31 декември 2012 г. и на определените задачи за периода от 1 януари до 31 декември 2013 г., както и искане за обезщетение за вреди

Искания

Жалбоподателят иска от Съда на публичната служба:

- да отмени атестационния му доклад (appraisal report) от 15 март 2013 г. относно периода от 1 октомври 2011 г. до 31 декември 2012 г.,
- да отмени определените от СХВП задачи на жалбоподателя за периода от януари 2013 г. до декември 2013 г.,

-
- да осъди СХВП да заплати на жалбоподателя справедливо обезщетение в размер по преценка на съда за претърпените неимуществени вреди,
 - да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.
-

ПОПРАВКИ**Поправка на известието по дело T-689/13:****Жалба, подадена на 20 декември 2013 г. — Bilbaina de Alquitrane и др./Комисия**

(Официален вестник на Европейския съюз C 85 от 22 март 2014 г.)

(2014/C 129/47)

Текстът на известието в ОВ по дело T-689/13 *Bilbaina de Alquitrane и др./Комисия* се заменя със следния текст:

„Жалба, подадена на 20 декември 2013 г. — Bilbaina de Alquitrane и др./Комисия**(Дело T-689/13)**

(2014/C 85/37)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Bilbaina de Alquitrane, SA (Лучана-Баракалдо, Виска, Испания), Deza a.s. (Валашке Мезиричи, Чешка република), Industrial Química del Nalón, SA (Овиедо, Испания), Koppers Denmark A/S (Ниборг, Дания), Koppers UK Ltd (Скъторт, Обединеното кралство), Koppers Netherlands BV (Ойтхорн, Нидерландия), Rütgers basic aromatics GmbH (Кастроп-Рауксел, Германия), Rütgers Belgium NV (Зелзате, Белгия), Rütgers Poland Sp. z o.o. (Кенджежин-Кожле, Полша), Bawtry Carbon International Ltd (Донкастър, Обединеното кралство), Grupo Ferroatlántica, SA (Мадрид, Испания), SGL Carbon GmbH (Майтинген, Германия), SGL Carbon GmbH (Бад Гойзерн ам Халтштерзе, Австрия), SGL Carbon (Паси, Франция), SGL Carbon, SA (Ла Коруня, Испания), SGL Carbon Polska S.A. (Рачибож, Полша), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Дюсбург, Германия) и Tokai Erftcarbon GmbH (Гревенбройх, Германия) (представители: K. Van Maldegem и C. Mereu, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,
- да отмени обжалвания акт, доколкото класифицира ВСКВ като H400 и H410,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени в рамките на настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат частична отмяна на Регламент (ЕС) № 944/2013 на Комисията от 2 октомври 2013 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 261, стр. 5), доколкото класифицира „смола, каменноуглен катран, високотемпературен“ CAS № 65996-93-2 (наричан по-нататък „ВСКВ“) като „Aquatic Acute 1 (H400)“ и „Aquatic Chronic 1 (H410)“ (наричан по-нататък „обжалваният акт“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания:

1. Първото основание е изведено от твърдението за незаконосъобразност на обжалвания акт поради противоречие с разпоредбите от регламентите REACH и CLP, отнасящи се до класифицирането на определени вещества като токсични за водната среда и до допустимите в това отношение изследвания, както и поради нарушаване на принципа на равно третиране, тъй като не приемал изследванията, извършени съгласно регламента REACH и ръководството на ОИСП относно изпитванията, а изисквал извършване на тестове без каквото и да било стандартизиран метод.

2. Второто основание е изведено от твърдението за незаконосъобразност на обжалвания акт поради очевидна грешка в преценката, тъй като не отчитал присъщите на ВСВК свойства на инертност, които определено имали голямо значение при тестовете с ултравиолетова светлина и при прилагането на метода на сумирането; в обжалвания акт се определяли М-коэффициенти за ПАВ, без да се предвиди надлежна преценка на необходимите за целта изследвания, като предоставената от жалбоподателите информация била отхвърлена без основателни мотиви.
 3. Третото основание е изведено от твърдението за незаконосъобразност на обжалвания акт поради противоречие с установените от правото на ЕС принципи на прозрачност и на право на защита.“
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG